

PROP DE VOSALTRES

Temps de la declaració de la renda

Benvolguts diocesans:

En el Full de diumenge passat es publicava com a notícia la campanya de la declaració de la renda que tot ciutadà està obligat, si els seus ingressos així ho requereixen, a emplenar. És la part amb la qual cadascú de nosaltres contribueix al bé comú de la nostra societat. Els impostos financien els serveis que l'Estat proporciona als individus, a les famílies i als diferents grups socials que conformen el nostre teixit associatiu.

El motiu de tornar sobre aquest tema en el meu comentari setmanal és manifestar el meu compromís personal cap a tantes persones, institucions i iniciatives de l'Església catòlica que beneficien a tota la nostra societat. El meu desig és que cada any siguem més contribuents els que marquem la X en la nostra declaració. No puc romandre al marge de tant bé que es produeix gràcies a l'impuls de molts catòlics en la seva tasca per la infància, adolescència i joventut; també en el treball contra la soledat de la gent gran; a la preocupació per la conservació del patrimoni de tots; a l'atenció de tants sacerdots en les parròquies, en la catequesi, en l'administració dels sacraments i en el foment de grups que animen a la caritat; la tasca de moltes comunitats cristianes a favor dels més pobres i desvalguts; l'esforç per evitar les desigualtats socials en el nostre país i la cooperació real i efectiva amb els països menys desenvolupats...

Com podeu comprovar diàriament tots tenim molts motius per ajudar a l'Església. En aquest cas

marcant la casella corresponent perquè es destini un 0,7 dels impostos a les seves finalitats. És cert que es poden marcar les dues caselles, Església catòlica i finalitats socials, rebent ambdues el mateix percentatge. Si es pren aquesta decisió, ningú paga més ni li retornen menys. Les caselles són un exercici de llibertat i de democràcia perquè triem el fi i el destí d'un petit percentatge dels diners dels nostres impostos.

Heu vist en els mitjans de comunicació cunyes publicitàries per recordar la importància d'aquest gest en l'imprès de la declaració escrita. Vol arribar a creients reclamant la coherència personal i als no creients quan observen els beneficis que reporta per a tota la societat. Malgrat les aparences hi ha hagut, en aquest últim any, més recolzament social per a l'Església perquè així ho han decidit un major nombre de contribuents amb el consegüent augment de la recaptació. A tots els agraïm la seva confiança i la seva generositat.

Parlava abans de les aparences perquè en aquests moments l'Església passa per moments difícils per la manifestació pública d'infidelitats, pecats i abusos d'alguns dels seus membres. Per la meua part només suggereixo que sapiguen calibrar els aspectes positius i negatius de la nostra institució i després us formeu un judici. Poseu a la balança ambdues activitats i amb seguretat us inclinareu a repetir la vostra decisió positiva. I si anteriorment no ho heu fet, fixeu la vostra mirada en el vostre voltant més immediat i trobareu mil raons per sumar la vostra voluntat a aquesta meritòria campanya.

La nostra diòcesi us necessita a tots. Hem d'augmentar el número dels convençuts a aquesta gran obra. Les dades són publicades per províncies i, com que tenim tres diòcesis a la demarcació de Lleida, és impossible conèixer el resultat propi si bé aquesta circumstància ens anima a la solidaritat mútua. Us demano la vostra col·laboració.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Exhortació apostòlica *Christus vivit*

La Santa Seu va fer pública, el dia 25 de març, l'exhortació apostòlica *Christus vivit* (*Crist viu*). És un document de 299 punts distribuïts en nou capítols que recull les línies del Sínode dedicat al joves que va tenir lloc l'any passat.

Aquest document és el fruit dels treballs del Sínode dels Bisbes celebrat al Vaticà, del 3 al 28 d'octubre de 2018, sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional».

És un text que dialoga amb els joves, recull el treball realitzat entre els joves i els Pares Sinodals. És la primera exhortació apostòlica dedicada als joves. El papa Francesc aborda amb un estil directe però carregat de profunditat temes molt diversos relacionats amb la jo-

ventut, com la seva presència en la Bíblia, la santedat de la joventut, la seva diversitat, el creixement personal i de fe, la seva relació amb les persones majors, la pastoral juvenil, les vocacions, etc. L'exhortació va ser signada el 25 de març de 2019, Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, oferta pel Papa a la Mare de Déu en el santuari marià de Loreto, en el sisè aniversari de l'inici del seu pontificat.

És el cinquè document de magisteri extens que publica el papa Francesc després del programàtic *Evangelii Gaudium*, del *Laudato si'* sobre l'ecologia, de l'*Amoris Laetitia* sobre la família, i la *Gaudete et Exsultate* sobre la santedat. L'editorial Claret ha editat el document en català i castellà.

CERCA DE VOSOTROS

Tiempo de la declaración de la renta

Queridos diocesanos:

En el *Full* del domingo pasado se publicaba como noticia la campaña de la declaración de la renta que todo ciudadano está obligado, si sus ingresos así lo requieren, a cumplimentar. Es la parte con la que cada uno de nosotros contribuye al bien común de nuestra sociedad. Los impuestos financian los servicios que el Estado proporciona a los individuos, a las familias y a los distintos grupos sociales que conforman nuestro tejido asociativo.

El motivo de volver sobre este tema en mi comentario semanal es manifestar mi compromiso personal hacia tantas personas, instituciones e iniciativas de la Iglesia católica que benefician a toda nuestra sociedad. Mi deseo es que cada año seamos más contribuyentes los que marquemos la X en nuestra declaración. No puedo permanecer al margen de tanto bien que se produce gracias al impulso de muchos católicos en su labor por la infancia, adolescencia y juventud; también el trabajo contra la soledad de los mayores; a la preocupación por la conservación del patrimonio de todos; a la atención de tantos sacerdotes en las parroquias, en la catequesis, en la administración de los sacramentos y en el fomento de grupos que animen la caridad; la tarea de muchas comunidades cristianas en favor de los más pobres y desfavorecidos; el empeño por evitar las desigualdades sociales en nuestro país y la cooperación real y efectiva con los países menos desarrollados...

Como podéis comprobar a diario todos tenemos muchos motivos para ayudar a la Iglesia. En este caso marcando la casilla correspondiente para que se destine un 0,7 de los impuestos a sus finalidades. Es cierto que se pueden marcar las dos casillas, Iglesia católica y fines sociales, recibiendo ambas el mismo porcentaje. Si se toma esa decisión, de ningún modo nadie paga más ni le devuelven menos. Las casillas son un ejercicio de libertad y de democracia porque elegimos el fin y el destino de un pequeño porcentaje del dinero de nuestros impuestos.

Habéis visto en los medios de comunicación cuñas publicitarias para recordar la importancia de este gesto en el impreso de la declaración escrita. Quiere llegar a creyentes reclamando la coherencia personal y a los no creyentes cuando observan los beneficios que reporta para toda la sociedad. A pesar de las apariencias ha habido, en este último año, más apoyo social para la Iglesia porque lo han decidido así un mayor número de contribuyentes con el consiguiente aumento de la recaudación. A todos les agradecemos su confianza y su generosidad.

Hablaba antes de las apariencias porque son momentos difíciles los que en estos momentos pasa la Iglesia por la manifestación pública de infidelidades, pecados y abusos de algunos de sus miembros. Por mi parte sólo sugiero que sepáis calibrar los aspectos positivos y los negativos de nuestra institución y después os forméis un juicio. Poned en la balanza ambas actividades y con seguridad os inclinaréis a repetir vuestra decisión positiva. Y si anteriormente no lo habéis hecho, fijad vuestra mirada en el alrededor más inmediato y encontraréis mil razones para sumar vuestra voluntad a esta meritoria campaña.

Nuestra diócesis os necesita a todos. Hemos de aumentar el número de los convencidos a esta gran obra. Los datos son publicitados por provincias y, al tener tres diócesis en la demarcación de Lleida, es imposible conocer el resultado propio si bien esta circunstancia nos anima a la solidaridad mutua. Pido vuestra colaboración.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida participa a la Trobada de delegats de Pastoral Vocacional

El delegats diocesans de Pastoral Vocacional de les Diòcesis d'Espanya es van reunir, del 26 al 28 de març a Madrid, convocats per la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats que presideix l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives. El nostre delegat de Vocacions, Mn. Joaquim Blas, hi va participar. El lema de la trobada fou «Escollar, fer-se pròxim, testimoniar», per tal d'aprofundir en l'acompanyament vocacional dels joves.

El primer dia va intervenir el director de Comunicació de la CEE, Rv. Josep Vera, amb la ponència «Aportacions del Sínode a la comunicació amb els joves». A continuació, el bisbe de Tarazona, Mons. Eusebio Hernández Sola, vocal de la Comissió per a la Pastoral Vocacional, va presentar la ponència «El Sínode i els joves».

Al vespre del primer dia va tenir lloc un bonic diàleg entre els assistents on van poder compartir el seu propi camí vocacional.

El segon dia van intervenir el P. David Guindulain Rifà, S.J., llicenciat en Psicologia Educativa i rector del Centre d'Espiritualitat Ignasiana de Manresa, amb dues ponències: «Et cridaran amb un nom nou» (Is 62,2) i «Acompanyar en la llibertat de Crist». Després

de les conferències va tenir lloc un diàleg dels assistents amb el ponent. La tarda es va destinar al treball per grups on els delegats van compartir les experiències diocesanes en el camp de la pastoral vocacional. La trobada va concloure el dijous 28 de març amb una taula rodona sobre: «Com i on crear espais per als joves que es plantejgen la seva vocació?» amb la participació de diversos testimonis.

Pelegrinatge de la diòcesi a França seguint la Ruta dels Sants

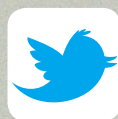

Una trentena de pelegrins de la nostra diòcesi, amb Mn. Joan Ramon Ezquerri al capdavant, van viatjar a finals del passat mes de març a França resseguint la Ruta dels Sants. Els participants van poder conèixer en profunditat figu-

res com el rector d'Ars, santa Margarida, sant Bernat, sant Ireneu, santa Teresina i santa Bernardette.

La primera parada fou a Ars per conèixer la figura del sant rector d'Ars i diferents edificis religiosos. Després es van traslladar fins a Lió i van aprofundir en la vida de sant Irineu de Lió. El següent dia van visitar la basílica del Sagrat Cor de Paray-le-Monial, exemple de l'art romànic borgonyès i considerada un dels temples més bonics de França. A la tarda, els pelegrins van gaudir d'una visita guiada a Cluny. El dimarts i dimecres van poder visitar diversos temples de París i també tenir una vista panoràmica de la ciutat de la Llum. La ruta va seguir fins a Lisieux, ciutat natal de santa Teresina. La següent parada fou Tours, on van poder visitar la tomba de sant Martí. El pelegrinatge es va acabar al Santuari de Lourdes.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «L'amor de Déu és l'única força capaç de fer noves totes les coses» (26 de febrer).

@Pontifex: «La veritable religiositat consisteix en estimar Déu amb tot el cor i al nostre semblant com a nosaltres mateixos» (26 de febrer).

@Pontifex: «Si creiem en Déu, mirem de viure la justícia amb tothom seguint la regla d'or: "Feu als altres tot

allò que voleu que ells us facin" (Mt 7,12)» (28 de febrer).

@Pontifex: «Fem un petit examen de consciència cada dia, per convertir-nos al Senyor, cinc minuts al final del dia ens ajudaran a pensar i a no posposar el canvi del cor i la conversió al Senyor» (28 de febrer).

Trobada d'animadors de comunitat de la diòcesi

La Diòcesi de Lleida va celebrar el mes passat el «Dia de l'animador i animadora de comunitat» a l'IREL. Actualment són divuit les persones que han estat enviades pel Bisbe per ser més que col·laboradores en les respectives comunitats. D'una manera més profunda, posen els seus dons i talents al servei dels altres.

La jornada va començar amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mn. Manel Mercadé que també, com a director de l'IREL, ens acollia. La missa fou concelebrada per Mn. Josevi Forner, Mn. Carles Sanmartín i Mn. Xavier Navarro, rectors de parròquies que treballen amb animadors de comunitat i professors en les diverses promocions.

Els celebrants van tenir present el seu company Martí Sangenís, que va morir fa uns mesos. També van agrair l'acompanyament dels professors en la seva formació. També hi va haver paraules d'agraïment a Laureano Sánchez, pel seu lideratge del projecte i per ser persistent en la visió de futur en la pastoral de les nostres comunitats. Des de fa anys Sánchez ha treballat de forma infatigable, d'ençà que el 2013, amb el bisbe Piris, van iniciar els cursos d'animadors de comunitat.

A continuació va ser el moment d'un cinefòrum sobre la pel·lícula *La Cabaña*.

La cloenda, amb el dinar de germanor, va incloure la felicitació per l'aniversari de Mn. Josep Anton Jové i un homenatge a Laureano Sánchez. Tots van expressar la joia de la trobada i l'agraïment a Déu Pare per la missió encomanada i per l'acompanyament dels nostres professors i preveres.

Trobada d'infants de Primera Comunió de l'Arxiprestat de Gardeny

El dissabte 30 de març, tots els infants de l'Arxiprestat de Gardeny del Bisbat de Lleida que aquest curs rebran per primera vegada el sagrament de l'Eucaristia van compartir el matí a la Parròquia de Santa Teresina. Va ser la 32a Jornada d'Infants que se celebra a la diòcesi.

L'animació va anar a càrrec del grup Cor Nou. Els infants van gaudir amb les seves explicacions, cants i reflexions. En la trobada hi van ser presents el bisbe Salvador i l'arxiprest Mn. Manel Mercadé.

REFLEXIONS

Obeir Déu és primer que obeir els homes

Aquesta resposta dels apòstols als seus jutges expressa una experiència cristiana fonamental. En el sentit propi, «obeir Déu» volia dir no callar l'anunci de la resurrecció de Jesucrist Salvador, encara que els tribunals humans ho prohibissin. Però aquesta resposta mostra una realitat més profunda sobre l'actitud cristiana davant de la vida. En general, la humanitat organitza la convivència social a base de lleis que regulen les relacions entre persones i entre grups. Però una vegada rere l'altra, la vida social planteja nous reptes que giren sempre al voltant del respecte a les persones i els grups humans. Es pot dir que el procés de la humanitat ha estat el lent, difícil i dolorós descobriment de la realitat i els drets dels més febles, davant unes lleis que els ignoren: pobles oprimits, dones, infants, minories, estrangers, minusvàlids, malalts, refugiats, marginats, presos, exiliats... És una llista enorme de grups humans, febles, vulnerables, que amb greus sofriments i dificultats intenten trobar l'atenció i el respecte social. Cal anar més enllà de les lleis i els costums establerts i obrir-se a la realitat i els sofriments dels més abandonats i oprimits. Això, en llenguatge cristià, és «obeir Déu abans que obeir els homes»; és desobeir les lleis humanes i obeir la llei de Déu precisament per atendre les necessitats dels homes reals. No és només una resposta concreta davant d'un problema concret. És una manera de ser i de posar-se davant de la realitat; és una actitud oberta al canvi trasbalsador que suposa l'anunci de l'amor evangèlic, que entén la proclamació de l'Apocalipsi: «l'el qui seu al tron va afirmar: Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5); i se sent al costat de les paraules de Jesús: «Si el món us odia, tingueu present que m'ha odiat primer a mi; si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva» (Jo 18-19); i la raó: «germans, no us estranyeu si el món us odia: nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida perquè estimem els germans» (1Jo 3,13-14).

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 5 de maig. Festa del beat bisbe Huix:

- Matí, trobada de famílies del Col·legi Episcopal a Butsenit. A les 11.30 h, missa presidida pel Bisbe i dinar de germanor.
- A les 12 h, Eucaristia en honor al beat Huix a la Catedral.
- A les 20 h, confirmacions a la Parròquia del Carme de Lleida.

► Dimecres, 8 de maig. A les 11 h, Missa de Festa Major a l'ermita de Sant Miquel de Soses.

► Dissabte, 11 de maig. Sant Anastasi.

A les 11 h, Eucaristia a la Catedral presidida pel Sr. Bisbe. A continuació processó des de la catedral fins a la plaça Sant Joan amb la participació de diferents entitats culturals de la ciutat. Després, tradicional ofrena de flors al sant, copatró de la ciutat, amb la participació dels infants vestits de catalans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / SI 118 / Jo 6,22-29]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / SI 30 / Jo 6,30-35]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / SI 65 / Jo 6,35-40]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més de les altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros),

Salut, etc.; Aparició de l'arcàngel Sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radio-terapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), religiosa fundadora de les Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dijous [Fets 8,26-40 / SI 65 / Jo 6,44-51]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Divendres [Fets 9,1-20 / SI 116 / Jo 6,52-59]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damian de Molokai, prev.

11. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / SI 115 / Jo 6,60-69]. **Lleida** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. **Tortosa** (territori de la Comunitat Valenciana) □ Mare de Déu dels Desemparats. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 13,14. 43-52 / SI 99 / Ap 7,9-14b-17 / Jo 10,27-30]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, màrtirs; sant Pancrac (s. III-IV), màrtir romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prevere servita.

Diumenge III de Pasqua (C)

COMENTARI

M'estimes? ens pregunta el Senyor

El missatge central de Pasqua (i de sempre) és que Crist ha ressuscitat. A la crítica de les autoritats als apòstols: *Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en nom de Jesús, Pere i els apòstols diuen clarament: El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta del Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis i n'és també testimoni l'Esperit Sant, que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.*

La segona lectura és també un gran himne al Ressuscitat que ha mort per nosaltres, a l'Anyell degollat: *Vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels, eren milers i miríades de miríades que cridaven: L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança. I acaba dient: Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.* Tot això és fruit de la seva mort i resurrecció. La victòria del Crucificat és total i absoluta sobre totes els forces i poders del món.

A l'evangelí després d'una gran pesca inesperada el deixeble estimat diu a Pere: *És el Senyor.* I els apòstols es troben amb Jesús que els convida: *Veniu a esmorzar. Cap dels deixebles —diu l'evangelí— no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor.* Tenen dubtes però saben que és el Senyor. I ho constata l'evangelista: *Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.*

I ara Jesús encomana per tres vegades a Pere (que l'havia negat també tres vegades) que pasturi *les seves ovelles, els seus anyells.* Només li fa una pregunta repetida també tres vegades: *Simó, fill de Joan, ¿m'estimes?* Per ser pastor de tota l'Església només ha d'estimar. És l'única condició. No cal res més. I això val per a tots nosaltres. L'única pregunta és també: *M'estimes?*

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.» Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

► Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*
O bé: *Al·leluia.*

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.» Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.» Els quatre vivents responien: «Amén.» I els ancians es prosternaren adorant.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 21,1-19) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar.» Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res. Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre.» Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen.»

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

► Salmo responsorial (29)

R. *Te ensalzaré, Señor, porque me has librado.*
O bien: *Aleluya.*

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miríadas de miríadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza.» Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos.» Y los cuatro vivientes respondían: «Amén.» Y los ancianos se postraron y adoraron.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 21,1-19) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberíades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomás, apodado el Mellizo; Natanael, el de Caná de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar.» Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo.» Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No.» Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis.» La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor.» Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces. Al saltar a tierra, ven unas brasas con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger.» Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad.» Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían bien que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.